

کد مطلب: 387688 | تاریخ: شنبه ۱۸ بهمن ۱۳۹۳ | ساعت: ۱۱:۴۹

طی یادداشتی در روزنامه آمریکایی «یواس‌ای تودی»؛

موسویان: ایران به تعهدات خود برای توافق هسته‌ای عمل کرده و اکنون نوبت آمریکا است

مذاکره کننده هسته‌ای اسبق ایران در مقاله ای در روزنامه آمریکایی «یواس‌ای تودی» تاکید کرد که تهران انعطاف لازم برای توافق هسته‌ای را نشان داده و اکنون مسوولیت تصمیم‌گیری درباره دو موضوع مهم ظرفیت غنی‌سازی و لغو تحریم‌ها با طرف‌های دیگر است.

به گزارش گروه بین الملل «خبرگزاری دانشجو»؛ و به نقل از پایگاه اینترنتی «یواس‌ای تودی»، موسویان در این مقاله که در شماره روز جمعه این روزنامه پرشمارگان آمریکایی منتشر شده، تاکید کرد که ایران به تعهدات و قول های هسته ای خود عمل کرده و اکنون زمان آن رسیده است که آمریکا درخصوص (برداشتن) تحریم ها به وعده های خود عمل کند.

در ادامه این مقاله آمده است: ایران و قدرت های بزرگ در ماه ژانویه به پنج روز مذاکره هسته ای در ژنو و پاریس شامل دیدارهای مفصل بین جان کری و محمدجواد ظریف وزیران خارجه آمریکا و ایران پایان دادند. مذاکره کنندگان در مذاکرات هسته ای به «پیشرفت محدودی» رسیدند و برای دیدار دوباره در ماه فوریه موافقت کردند.

USA TODAY Search

NEWS SPORTS LIFE MONEY TECH TRAVEL OPINION 29° CROSSWORDS YOUR TAKE AD METER 2015

Iran ready for a nuclear deal: Column

Seyed Hossein Mousavian 3:17 p.m. EST February 6, 2015

Iran fulfilled its nuclear promises: Time for America to make good on sanctions

 f 34 **t 36** **in** **11** **EMAIL** **MORE**

(Photo: LAURENT GILLIERON, EPA)

In January, Iran and major powers ended **five days of nuclear talks in Geneva and Paris**, including lengthy meetings between U.S. Secretary of State John Kerry and Iranian Foreign Minister Javad Zarif. Negotiators made "limited progress" at nuclear talks, **agreed to step up efforts** and meet in February.

As it appears, things are moving, and the chances for clinching a final deal look fairly good. But, only if the two sides can successfully resolve the two key remaining points of contention: Iran's enrichment capacity and the timetable for lifting sanctions. From the American side, the onus is on Iran. "Unless Supreme Leader Khamenei throws his weight behind the adjustments in Iran's negotiating positions that are necessary to

حسب ظاهر، موضوع در حال پیشرفت است و فرصت خوبی برای رسیدن به توافق نهایی وجود دارد. اما تنها در صورتی که دو طرف بتوانند با موفقیت، دو مساله باقیمانده مورد مناقشه یعنی «ظرفیت غنی سازی ایران و برنامه زمانی لغو تحریم‌ها» را حل و فصل کنند.

از نگاه طرف آمریکایی، مسوولیت با ایران است چنانکه «رابرت آینهورن» مذاکره کننده هسته ای سابق آمریکا نوشته است «توافق هسته ای به دست نخواهد آمد مگر اینکه رهبر عالی (معظم) ایران از تغییرات لازم برای توافق در مواضع مذاکراتی ایران حمایت کند»؛ اما این بیان کننده تمام موضوع نیست.

تقریباً همگان از درون و بیرون تیم های مذاکره کننده تأیید می کنند که در روند به شدت دشوار مذاکرات، پیشرفت های بی سابقه ای به دست آمده است.

اما واقعا اعتبار انعطاف های اخیر که پیشرفت در مذاکرات را امکانپذیر ساخته است را باید به چه کسی داد؟

اولا، بنا بر متن و روح «طرح مشترک اقدام» (JPOA) مورد توافق بین ایران و قدرت های جهان در نوامبر ۲۰۱۲ (آذر ۹۲)، توافق جامع مبتنی بر معاهده منع اشاعه هسته ای (ان.پی.تی) خواهد بود که حقوق و تعهدات کشورهای عضو را مشخص کرده است؛ چنانکه در معاهده ان.پی.تی و سایر مقررات مربوطه بین المللی مشخص شده، هر کشور عضو با اجرای توافق پادمان هسته ای که الزامی است و پروتکل الحاقی و ترتیبات اضافی کد ۲.۱ که اختیاری هستند، حداکثر سطح شفافیت را نشان خواهد داد.

این سه مجموعه ترتیبات مشخص حداکثر تدابیری است که قدرت های جهان می توانند در چارچوب معاهده ان.پی.تی انتظار داشته باشند. عنصر اطمینان بخش در فرایند مذاکرات، داشتن درک روشنی است از اینکه ایران آماده چنین سطحی از تعهدات در چارچوب توافق نهایی است.

ثانیا، براساس گزارش معتبر منابع آمریکایی، ایران برای مصالحه درخصوص برخی عناصر مهم برنامه هسته‌ای خود با هدف اعتمادسازی داوطلبانه آمادگی نشان داده است.

این موارد شامل تغییرات فنی در راکتور آب سنگین اراک، هدف گذاری دوباره برای تاسیسات غنی سازی فردو، محدود کردن غنی سازی در سطح پنج درصد، تبدیل یا رقیق سازی بخش اعظم اورانیوم غنی شده ۲۰ درصدی، همکاری با آژانس بین المللی انرژی اتمی برای حل و فصل موضوع ابعاد نظامی احتمالی، تبدیل یا صدور اورانیوم غنی شده پنج درصدی مازاد بر نیاز داخلی، چشم پوشیدن از فعالیت های بازفرآوری در تاسیسات آب سنگین اراک و کاهش تعداد سانتریفیوژهای فعال از ۲۲ هزار دستگاه کنونی به حدود ۹ هزار و ۴۰۰ دستگاه است.

همه این اقدامات اعتمادساز که هیچ کشور دیگر عضو ان.پی.تی هرگز اجرا نکرده است، باید به اندازه کافی برای قدرت های جهان درمورد شفافیت قابل تأیید برنامه هسته ای ایران و مهمتر از آن تأیید اینکه 'مسیرهای فرضی برای ساخت بمب مسدود شده است'، کافی باشد.

این امر نشان دهنده حسن نیت، انعطاف پذیری و مصالحه از جانب ایران است که نتیجه روشن دیدگاه و عزم دولت روحانی و عملکرد حرفه ای تیم مذاکره کننده جدید است.

هر ناظر مسایل ایران کاملا آگاه است که این پیشرفت از عنایات و حمایت علنی و آشکار رهبر معظم انقلاب برخوردار بوده و ایران عزم خود را برای رسیدن به یک توافق جامع و پایدار نشان داده است.

اکنون مسوولیت در ارتباط با دو موضوع دشوار ظرفیت غنی سازی ایران و برنامه زمانی لغو تحریمها، بر عهده طرف های دیگر

است.

با توجه به اینکه قرارداد با روسیه درخصوص تامین سوخت مورد نیاز نیروگاه بوشهر در سال ۲۰۲۱ به پایان می‌رسد، محدودیت پنج تا هفت ساله بر سانتریفیوژهای فعال کنونی، ایران را قادر می‌سازد تا به موقع بتواند سوخت مورد نیاز را در داخل تولید کند.

موسویان در پایان مقاله خود آورده است: با توجه به این مسایل، آیا رییس جمهوری اواما جسارت لازم را خواهد داشت تا پیش از ترک کاخ سفید تصمیم لازم را درباره ظرفیت عملی غنی سازی ایران و لغو تحریم های سازمان ملل و تحریم های چندجانبه و یکجانبه اتخاذ کند؟

<http://www.snn.ir/detail/News/387688/9022>

چاپ خبر